

Ja atbilde ir apstiprinoša, vai tādā gadījumā atbilde būtu atšķirīga, ja, nosakot pārnesamo un lieko krājumu daudzumu, var ņemt vērā arī tirgus dalībnieka ražošanas, pārstrādes vai pārdošanas apjomu pieaugumu, lauksaimniecības produkta nogatavošanās laiku, krājumu veidošanas laiku, kā arī citus, no tirgus dalībnieka neatkarīgus apstākļus?

- 2.2. Vai tas ir saderīgi ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 1972/2003 mērķi, ja maksājumu par liekajiem krājumiem paaugstina arī tādā gadījumā, ja konstatē, ka 2004. gada 1. maijā tirgus dalībniekam ir liekie krājumi, bet viņš pierāda, ka, realizējot liekos krājumus pēc 2004. gada 1. maija, viņš faktiski nav guvis priekšrocības sakarā ar cenu starpību?

(¹) OV L 139, 55. lpp.

(²) OV L 256, 1. lpp.

(³) Komisijas 2003. gada 10. novembra Regula (EK) Nr. 1972/2003 par pārejas posma pasākumiem, kas jānosaka attiecībā uz lauksaimniecības produktu tirdzniecību Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas pievienošanās dēļ.

Prasība, kas celta 2008. gada 8. aprīlī — Eiropas Kopienų Komisija/Somijas Republika

(Lieta C-144/08)

(2008/C 171/24)

Tiesvedības valoda — somu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — I. Koskinen, D. Triantafyllou)

Atbildētāja: Somijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, izmantojot nepilnīgu pastāvīgās dzīvesvietas definīciju iespējamo atbrīvojumu no nodokļa saistībā ar noteiktu transporta līdzekļu ieviešanu uz laiku noteikšanai, Somijas Republika ir pārkāpusi pienākumus, ko tai uzliek 7. panta 1. punkts Padomes 1983. gada 28. marta Direktīvā 83/182/EEK par nodokļu atbrīvojumiem, ko Kopienā piemēro dažu transportlīdzekļu pagaidu ieviešanai no vienas dalībvalsts citā (¹),
- piespriest Somijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Iespējamā atbrīvojuma no nodokļa noteikšanai Direktīvas 83/182/EEK 7. panta 1. punkts ietver regulējumu par pastāvīgo dzīvesvietu, no kura vadās dalībvalsts, kuras tiesiskais regulējums tiek piemērots transporta līdzekļa ieviešanai uz laiku, kā arī dalībvalsts, kurai ir tiesības iekasēt nodokļus par attiecīgo transporta līdzekli. Direktīvas 83/182/EEK 7. panta 1. punktā ir paredzēti daži izņēmumi no noteikumiem, saskaņā ar kuriem pastāvīgā dzīvesvieta ir tā vieta, kurā persona dzīvo vismaz 185 dienas gadā. It īpaši saskaņā ar 7. panta 1. punkta otro daļu par personas, kurai profesionālas saiknes un personiskās saknes ir dažādām vietām un kura tādēļ pārmaiņus uzturas dažādās vietās divās vai vairākās dalībvalstīs, pastāvīgo dzīvesvietu ir uzskatāma vieta, ar kuru tai ir personiska saikne, ja šī persona tajā regulāri atgriežas. Tomēr ir tieši precizēts, ka tas nav nepieciešams, ja persona uzturas dalībvalstī noteikta ilguma uzdevuma veikšanai.

Taču Somijas tiesību normās šāds regulāras atgriešanās nosacījums ir paredzēts arī tiem gadījumiem, kad persona uzturas Somijā noteikta ilguma uzdevuma veikšanai. Līdz ar to Somija nav savās tiesību normās atbilstoši transponējusi Direktīvas 83/182/EEK 7. panta 1. punktu.

(¹) OV 1983, L 105, 59. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko Efkon AG 2008. gada 3. aprīlī iesniedza par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2008. gada 22. janvāra spriedumu lietā T-298/04 Efkon AG/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-146/08 P)

(2008/C 171/25)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Efkon AG (pārstāvis — M. Novak, Rechtsanwalt)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome, Eiropas Kopienų Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- kā prettiesisku atcelt apstrīdēto Pirmās instances tiesas 2008. gada 22. janvāra spriedumu lietā T-298/04 un uzdot Pirmās instances tiesai veikt pienācīgu tiesvedību un pieņemt nolēmumu pēc būtības;